

ВІД РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

Інноваційні процеси навчання і виховання, що розгортаються на теренах Європи, потребують, по-перше, формування людини інноваційного типу мислення і культури, особистості, здатної до співжиття у суспільстві без насильства, у мирі і злагоді, за принципами гуманізму, суб'єкт-суб'єктності, толерантності, справедливості і свободи; по-друге, забезпечення розвитку людини згідно з її індивідуальними задатками, здібностями і можливостями засобами неперервної освіти упродовж життя. Досягнення зазначеної мети – упевнений крок до найгуманнішої всезагальної цілі людства – всебічного і гармонійного розвитку кожної особистості.

Уваги потребує педагогізація суспільства, звернення до патріотичних почуттів молодого покоління. Педагогізація здатна привнести в ще недостатньо сформовані ринкові відносини духовність і моральність, повагу до старших, відповідальність.

Реалізація цього неможлива без учителя – ключового суб'єкта інноваційних змін. Під керівництвом учителя здійснюються модернізаційні й інноваційні процеси педагогічної освіти. Сучасний європейський учитель повинен знайти відповіді на виклики епохи й повернути учнівську і студентську аудиторію в лоно класичного наукового знання, високої культури, соціально-практичного досвіду поколінь, загальнолюдських цінностей, духу гуманізму.

Проте у сучасній освіті випадає особливо цінний національний компонент, покликаний забезпечувати знання про свій народ і причетність до нього кожної молододі людини, виховувати патріотизм, національні морально-етичні цінності, формувати почуття любові й відданості єдиній соборній Україні. Гостра потреба в цьому виявляється в складний для нашого миролюбивого високодуховного народу час.

Тому поряд з інтеграційними процесами зростає необхідність подальшого розвитку національної традиційної культури, збереження національної сутності українського народу, передусім засобами використання в навчанні й вихованні можливостей педагогічної україністики. Усе це важливо в умовах інноваційного типу суспільного розвитку, євроінтеграційних процесів, всеохоплюючої глобалізації та зростаючої конкуренції.

Оскільки серед фундаторів європейської педагогічної освіти почесне місце посіли такі українські педагоги як Г. Ващенко, А. Макаренко, В. Сухомлинський, К. Ушинський, вносимо пропозицію про введення до навчальних планів педагогічних університетів України

курсу «Основи української педагогіки в персоналіях». Подібні курси бажано ввести і в інших університетах, не тільки у вишах України, а й Європи. У 2002-2003 н. р. названа навчальна дисципліна «Основи української національної педагогіки в персоналіях» викладалася у Полтавському національному педагогічному університеті імені В. Г. Короленка як експериментальна. Її зміст викликав інтерес у студентів і викладачів. Колективом кафедри загальної педагогіки та андрагогіки у 2004 році було розроблено навчальний план, програму і підручник (22 видатних українських педагоги. – Київ, 2004. – 576 с.), який було затверджено Міністерством освіти і науки України як підручник для всіх вищих навчальних закладів.

Проте 2010 року цей навчальний курс не ввійшов як обов'язковий до навчального плану університету. Спадщина українських педагогів є прикладом самовідданого служіння професії, без чого важко сформувати особистість учителя європейського рівня, високих духовних і моральних якостей. Названа дисципліна виховує почуття високої відповідальності, патріотизму і громадянськості, корисна у формуванні особистості фахівців з усіх галузей.

У підготовці вчителя одне із вирішальних значень має педагогічна практика. Вона є сукупним критерієм навчально-виховної діяльності вищого педагогічного навчального закладу. Практика забезпечує збереження одержаних теоретичних знань, їх закріплення і розвиток. Тому важливо прагнути в підготовці вчителя оптимального поєднання педагогічної теорії і практики. Цілісна система практичного професійного становлення майбутнього педагога у сучасних закладах педагогічної освіти недосконала. У підготовці вчителя переважає теоретичний аспект. У зв'язку з цим невиправдано затягується процес адаптації молодого вчителя до школи, що обертається втратами у вихованні й навчанні школярів. Усі названі та інші проблеми представлено в даному педагогічному часописі.